

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a JUDr. Jany Kubenové v právní věci žalobce: **ZEVA CHLÍSTOVICE, a.s.**, se sídlem Chlístovice 28, zastoupený Mgr. Radkem Pokorným, advokátem, Advokátní kancelář Pokorný, Wagner & spol., se sídlem Praha 1, Karolíny Světlé 301/8, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem Brno, třída Kpt. Jaroše 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-R138, 147-152/2007/HS-3525/2011/310/KPo ze dne 23.5.2011, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku **se zamítá.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí předsedy žalovaného č.j. ÚOHS-R138, 147-152/2007/HS-3525/2011/310/KPo ze dne 23.5.2011, kterým bylo zčásti změněno předchozí prvostupňové rozhodnutí žalovaného č.j. S 14/07-12929/07/620 ze dne 13.7.2007. Žalobci byla za porušení § 3 odst. 1 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů, uložena pokuta ve výši 343 000,- Kč.

Žalobce současně s podáním žaloby navrhl, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek. Tento svůj návrh odůvodnil tím, že výše pokuty je neodůvodněná, nedůvodná a zjevně nezákonná a že žalobce dosahuje dlouhodobě nepříznivých hospodářských výsledků, které soudu doložil; v letech 2009 a 2010 dosáhl jeho provozní hospodářský výsledek ztráty ve výši 188 000,- Kč a 696 000,- Kč, výsledek hospodaření žalobce v roce 2010 činil – 1 531 000,- Kč. Žalobce argumentuje v tom směru, že uhrazení pokuty by vzhledem k aktuálním i minulým výsledkům hospodaření mohlo mít pro žalobce likvidační charakter.

Žalovaný navrhl zamítnutí tohoto návrhu.

Podmínky pro přiznání odkladného účinku žalobě jsou upraveny v § 73 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Podle odstavce 1 tohoto ustanovení podání žaloby nemá odkladný účinek, pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak; pro tento případ přitom jinak stanoveno není.

Podle odstavce 2 téhož ustanovení soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přiznává žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Přiznáním odkladného účinku se pak pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí, jak je podáváno z odstavce 3 téhož ustanovení.

Přiznání odkladného účinku je tedy vázáno na kumulativní splnění tří podmínek: první z podmínek by byla splněna tehdy, pokud by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu, druhá z nich by byla splněna tehdy, pokud by se přiznání odkladného účinku nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a třetí podmínka je vázána na neexistenci rozporu s veřejným zájmem.

Soud se tedy nejprve zabýval první ze shora uvedených podmínek, tj. otázkou nenahraditelnosti vzniklé újmy. Soud konstantně interpretuje nenahraditelnost újmy jako budoucí absolutní neobnovitelnost výchozího stavu a zároveň absolutní nemožnost opatření plně kompatibilního substitutu či alespoň odpovídající peněžité náhrady takového substitutu pro případ, že postup žalovaného by rozhodnutím ve věci samé byl shledán nezákonným, to vše s okamžitými kritickými negativními důsledky pro subjekt navrhuující přiznání odkladného účinku. Taková absolutní nenahraditelnost právě uvedené intenzity by přitom musela být již v této fázi projednávání věci před soudem zřetelná.

Pokud by soud rozhodoval o návrzích na přiznání odkladného účinku žalobě paušálně tak, že by jej přiznával vždy, pokud by výsledky hospodaření toho, kdo žalobu a návrh na přiznání odkladného účinku podává, byly negativní (záporné), pak by tím popřel smysl přiznání odkladného účinku žalobě. Přiznání odkladného účinku pouze z důvodů uváděných žalobcem by v nyní posuzované věci bylo právě takovým paušálním rozhodnutím; přiznal-li by jej soud nyní, musel by jej přiznávat vždy, pokud by bylo argumentováno negativním hospodářským výsledkem, což základním smyslem tohoto institutu není; není jím obecně aplikovatelné oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu vůči těm, kdo z podnikání nedosahují účetního zisku, ale jde o mimořádný nástroj zabránění stavu, kdy by v důsledku výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu byla konkrétním, zásadním a nevratným způsobem negativně ovlivněna možnost faktického výkonu hospodářské činnosti konkrétního subjektu nebo ohrožena samotná jeho existence, a to ve fázi před uskutečněním soudního přezkumu.

Poskytnutí odkladného účinku se tedy vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud jeho přiznáním ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Na takové rozhodnutí je však třeba zásadně hledět jako na zákonné a věcně i procesně správné, dokud není předepsaným způsobem zrušeno.

Pokud žalobce argumentuje v tom směru, že výsledky jeho hospodaření jsou v období let 2009 a 2010 záporné, pak zohlední-li soud ve vztahu k výši pokuty celkový negativní výsledek hospodaření žalobce za minulá účetní období, jak jím žalobce argumentuje, dospívá k závěru, že zaplacení pokuty tak dlouhodobě vykazovanou ztrátu, přes kterou žalobce na trhu vyvíjí svoji činnost, neprohloubí nikterak zásadním způsobem. Žalobce má k dispozici cizí zdroje, jak uvádí. Jestliže žalobce podniká po několik let se ztrátou a pokud i za těchto podmínek nadále vyvíjí svoji činnost, pak samotný údaj o takovém konstantním výsledku negativního způsobu hospodaření žalobce, ani při zohlednění celkově tíživé situace na trhu, kterou žalobce argumentuje, nemůže být důvodem, pro který by zaplacení pokuty mělo být oddáleno. Jestliže nemá pro žalobce kritický důsledek dlouhodobé podnikání se ztrátou, nemůže podle soudu tento důsledek vyvolat bez dalších zvláštních okolností ani zaplacení pokuty ve výši 343 000,- Kč. Žalobce neuvádí bližší údaje o aktuálních výsledcích svého hospodaření, o svých aktuálních finančních tocích či o aktuálních platebních povinnostech plynoucích z jeho aktuálních závazků, z nichž by bylo možno dovozovat, že právě zaplacení pokuty ve výši, jaká mu byla žalovaným uložena, by se na způsobu žalobcova hospodaření mělo aktuálně jakkoli kriticky projevit.

Jestliže žalobce dále tvrdí, že výše pokuty je neodůvodněná, nedůvodná a zjevně nezákonná, pak posouzení mimo jiné i této otázky se soudní přezkoumání napadeného rozhodnutí bude na základě uplatněných žalobních bodů týkat. Otázku důvodnosti a zákonnosti pokuty nelze posuzovat nyní, kdy soud rozhoduje o případném odkladu účinků napadeného rozhodnutí. Pak tedy ani z tohoto důvodu nemůže být návrh na přiznání odkladného účinku úspěšným.

Z právě uvedených důvodů soud splnění podmínky nenahraditelné újmy podle § 73 odst. 2 s.ř.s. nemůže mít ze žalobcova návrhu za prokázané.

Ze shora uvedeného tedy soud uzavírá, že první z podmínek pro přiznání odkladného účinku není splněna, soud se proto již nezabýval splněním dalších podmínek a návrh na přiznání odkladného účinku zamítl.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s.ř.s.).

V Brně dne 3.8.2011

JUDr. David Raus, Ph.D.
předseda senátu